

242A

S. CYRILLI EPISCOPI HIEROSOLYMITANI.

CONFESSORIS ET ECCLESIAE DOCTORIS.

Duplex.

Omnia de Comm. Confessoris Pontificis, præter sequentia.

In utrisque Vesperis ad Magnificat, Ant. O Doctor...

Oratio.

Da nobis, quæsumus, omnipotens Deus, beato Cyrillo Pontifice intercedente, Te solum verum Deum, et quem misisti Jesum Christum ita cognoscere, ut inter oves, quæ vocem ejus audiunt, perpétuò connumerari mereamur. Per eundem Dóminum...

IN I. NOCTURNO.

Lectiones Fidélis sermo... de Comm. i. loco: extra Quadragesiman de Scriptura occurrente.

LECTIO IV.

Cyrillus Hierosolymitanus, a téneris annis divinarum scripturarum studio summopere dé-

ditus, ádeo in earum scientia profécit, ut orthodoxæ fidei strénuus assértor eváserit. Monásticis institútis imbútus, perpétuæ continéntiæ, omnique severióri vivéndi rationi se addictum voluit. Postquam a sancto Máximo Hierosólymæ Episcopo præsbyter ordinátus fuit, munus verbi divini fidelibus prædicándi et catechúmenos edocéndi summa cum laude implévit, atque illas verè mirándas conscripsit catechéses, quibus totam ecclesiasticam doctrinam dilucidè et copiosè compléxus, singula religionis dógmata contra fidei hostes sólidè propugnávit. Ita verò in his enucleátè et distíntè disséruit, ut non solum jam exórtas hæreses, sed futúras étiam quasi præságiens evérterit, quemádmódum præstitit asseréndo Córporis et Sanguinis Christi réalem præsentiam in mirábili Eucharistiæ sacraménto. Vita

autem functo sancto Máximo, a provinciæ episcopis in illius locum suffectus est.

¶. Invéni David...

LECTIO V.

In Episcopátu injúrias multas et calamitátes, non secus ac beátus Athanásius, cui coævus erat, ab Arianórum factiónibus fidei causa perpessus fuit. Hi enim ægrè feréntes Cyrillum veheménter hærésibus obsistere, ipsum calúmniis aggrediúntur, et in conciliábulo depósitum e sua sede detúrbant. Quórum furóri ut se subtráheret, Tarsum Ciliciæ aufúgit, et quoad vixit Constantíus, exilií rigórem pértulit. Post illíus mortem, Juliáno Apóstata ad impérium evécto, Hierosólymam redire pótuit, ubi ardénti zelo gregi suo ab erróribus et a vítiis revocándo óperam navávit. Sed íterum, Valénte Imperátore, exuláre coáctus est, donec, réddita Ecclesiæ pace per Theodósium Magnum, et Ariano- rum crudelitáte audaciáque représsa, ab eódem Imperátore tamquam fortíssimus Christi athléta honóribus susceptus suæ sedi restitútus fuit. Quam strénuè et sanctè sublimis officii sui múnia impléverit, luculénter appáret ex floréti

tunc témporis Hierosolymitá- næ ecclesiæ statu, quem sanctus Basilius loca sancta veneratúrus, ibi aliquándiu comorátus, describit.

¶. Pósui adjutórium...

LECTIO VI.

Venerándi hujus Præsulis sanctitátem cœlestibus signis a Deo fuisse illustrátam, memóriæ tráditum accévimus. Inter hæc recensétur præclara Crucis, solis rádiis fulgéntióris, apparitio, quæ episcopátus ejus inítia decorávit. Hujúsmodi prodígii éthnici et christiáni testes oculáres fuérunt cum ipso Cyrillo, qui grátiis primum in Ecclesiá Deo rédditis, illud per epístolam Constantio Imperátóri narrávit. Nec minus admiratióne dignum, quod Judæis templum a Tito evérsus restauráre ex impio Imperátoris Juliáni jussu conántibus, evénit. Veheménti enim terræmótu obórto, et ingéntibus e terra erumpéntibus, ómnia ópera ignis consúmpsit, ita ut Judæi et Juliánus detérriti, ab incépto destíterint; ab incépto destíterint; prout scílicet indubitánte futúrum Cyrillus prædixerat Qui demum paulo ante óbitum Concilio Constantinopolitano secúndo

intérfuit, in quo Macedónii hæresis, et iterum Ariána condemnáta est. Ac Jerúsalem inde revérsus, fere septuagénarius, trigésimo quinto sui episcopátus anno, sancto fine quíevit. Ejus Officium ac Missam Leo Décimus tértius Póntifex Máximus ab unívérſa Ecclesiá celebrári mandávit.

¶ Iste est qui ante...

IN III. NOCTURNO.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

LECTIO VII. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulís suis: Cúm persequéntur vos in civitaté ista, fugite in áliam. Et reliqua.

Homilia sancti Athanasii
Episcopi

*In Apol. de fuga sua, ante
med.*

In lege præcéptum erat ut constitueréntur civitatés refugiórum, ut qui, quomodocúmque ad necem quæreréntur, sérvári possent. In consummatione porro sæculórum, cúm advenísset illud ipsum Verbum Patris, quod Móysi ántea locútum fúerat, rursus hoc præcéptum dedit: Cúm vos, inquires, persecúti fúerint in civitaté ista, fugise in

áliam. Paulóque post súbjicit: Cúm vidéritis illam abominationem desolationis, quæ dicta est per Daniélem prophétam, consistentem in loco sancto (qui legit, intélligat), tunc qui in Judæa sunt fugiant ad montes; et qui in tecto est, ne descéndat tollere aliquid de domo sua, et qui in agro est, non revertátur tollere túnica[m] suam.

¶ Amávit eum...

LECTIO VIII.

Hæc cúm scirent sancti, ejúsmodi tenuérunt suæ conversatiónis institútum. Quæ enim nunc præcépit Dóminus, éadem quoque ante suum in carne advéntum locútus est in sanctis: et hoc institútum hómines ad perfectiόνem ducit. Nan quod Deus jússerit, id omníno faciéndum est. Ideóque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putávit, cúm quærerétur, quemádmódum et nos, abscondere se, et cúm persecutió[n]em paterétur, fugere, et insídias declináre: cum autem a se definitum témpus ipse adduxisset, in quo corporáliter pro ómnibus pati volébat, ultro seípsum trádidiť insidiántibus.

8. In médio... pro Docto-
ribus.

LECTIO IX.

At verò sancti hómines cùm hanc quoque formam a Salvatóre didicissent, (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) advérsus persecutores ut legítimè certarent, fugiebant, et ab illis quæsiti, se abscondébant. Cum enim praestituti sibi a Divina Providéntia témporis finem ignorarent, nolébant insidiántibus se témerè trádere: sed contra, cùm scírent quod scriptum

est, in manibus Dei esse hóminum sortes, et Dóminum mortificáre et vivificare, potius in finem usque perseverábant, circumeúntes, ut ait Apóstolus, in melótis es péllibus caprinis, egéntes, angustiatí, in solitudínibus errántes, et in spelúncis et cavérnis terrae laténtes, quoad vel definitum mortis tempus veníret, vel, qui tempus ipsum definiérat, Deus cum eis loquerétur, et insidiántes cohibéret, aut certè persecutóribus eos tráderet, utcúmque illi placuisset.

MALACÆ.

ET OFFICINAM OLIM MARTINEZ DE AGUILAR.
TIPOGRAPHI BIBLIOPOLÆ, NUNC AUTEM AMBROSII RUBIO
EJUS SUCCESSORIS.



